

46. Àti pé Àwá ti fi àwọn àmì wa rán Muusaa sí Firiaonu àti sí àwọn olóyèè rè, ó sì wí pé: Dájúdájú èmí jẹ òjísẹ Olúwaa àwọn àgbáyé.

47. Şugbón nígbà tí ó mú àwọn àmì Wa wáá bá wọn, wọn sì bèrèsíí fi wọn rérin-in.

48. Àti pé Àwá kò fi àmì kan hàn wọn àyàfi kí ó jẹ èyí tí o ju irúu rè tí Àwá ti fi hàn şiwájú, àti pé Àwá fi iyà jẹ wọn kí wọn lè şerí padà (sí òdò Wa).

49. Wọn sì wí pé: İwọ òpidán, ke pe Olúwaa rè fún wa gégé bí ilérí ti Ó şe pèlúu rè, dájúdájú àwa yòò gba itósónà.

50. Şugbón nígbà tí A mú iyà náà kúro fún wọn, nígbà náà wọn yẹ àdéhùn.

51. Firiaonu sì şe ikéde láàrin àwọn èniyàn-an rè pé: Èyin èniyàn mi, şe kí í şe èmi ni mo ni ijobaa Misira àti àwọn odò ti n şàn ni abèè mi? Èyin kí i ríran ní?

52. Njé èmi kò sàni ju eléyí lẹ, èniyàn yepere yií, tí ó fẹrẹ má le şe àlàyé ọrọ yanjú.

53. Kílódé tí wọn kò fún un ní àwọn ègbá ọrún-ọwọ ti wúra (góòlù) tàbí kí àwọn màláikà bá a wá, kí wọn jẹ alábààrin rè?

54. Báyií ni ó şe kó àwọn èniyàn-an rè láyà jẹ, wọn sì tẹlẹ e. Dájúdájú wọn jẹ oníwàkiwà èniyàn.

55. Nítórí náà nígbà tí wọn mú Wa bínú, A gbèsan láraa wọn, A sì tẹ gbogboo wọn rí (sínú un odò).

56. Àti pé A şe wọn ní nńkan àtijọ (tí ó ti rékojá) àti àpèjúwe fún àwọn èrò èyin.

57. Àti pé nígbà tí wọn bá fi (Hiisaa) ọmọ Mariyamu şe àpèjúwe, nígbà náà ni àwọn èniyàn-an rè yoó máa fi (àpèjúwe náà) rérinín.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا

جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ

وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا يَتَّبِعُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ

فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ

الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ

أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ

مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ

قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا فٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اٰنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا

لِالْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ ۖ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا

إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾